

יום ה', ג' בשבט תשס"ה (13 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בימי רבי אברהם אבן עזרא (ראב"ע), המאה ה-12, חי בפאדובה שבאיטליה עשיר אוהב מצוות וטוב לב. מגרעת אחת היתה בו: כשלווה כסף, לא אהב לפרוע את חובו במועד. תמיד היה דוחה את בעל החוב בלך ושוב, וכשכבר שלם, היה נותן טיפין טיפין (מעט בכל פעם).

כחודש ימים לפני חנוכה בא אליו בעל חוב ותבע ממנו את חובו, אך האיש דחה אותו בלך ושוב. בעל החוב התחנן לפניו: "אני זקוק לכסף, ולך יש כסף רב, מדוע לא תפרע את חובך?" הדבר הגיע לאוזני ראב"ע, והוא ציוה על העשיר לשלם את חובו בבת אחת, ככתוב בתורה. אך העשיר לא שם ליבו לדברי ראב"ע ולא פרע את חובו.

כשבוע ימים לפני חג החנוכה פגש ראב"ע את העשיר אצל הצורף וראה אותו מזמין חנוכייה יקרה, משובצת אבנים יקרות. פנה ראב"ע אל העשיר: "יפה מאוד שאתה מחבב מצוות, אך בכסף של החנוכייה המהודרת אתה יכול לפרוע את חובותייך, וזו מצווה חשובה ביותר." העשיר לא שם ליבו לדברי רבי אברהם והזמין את החנוכייה אצל הצורף. אמר ראב"ע: "אני מתפלל שהמלאך מחבוב מצווה ילחם בך," ופנה לדרכו.

בערב חנוכה בא העשיר לצורף ויבקש לקחת את החנוכייה. הצורף ביקש התשלום המלא, אך העשיר ניסה לדחותו: "אשלם לך בעוד חודש." הצורף סירב להצעה, וכשלא קיבל תשלום לקח את החנוכייה המהודרת לביתו והדליק בה נר ראשון של חנוכה. העשיר לא רצה לוותר על החנוכייה, ולמחרת שילם לצורף את מחירה ויקחנה לביתו בשמחה. מילא העשיר את הגביעים שמן והכין פתילות, ובערב עמדו כל אנשי ביתו ליד החנוכייה היקרה והוא החזיק בידו את השמש ויברך בקול רם את ברכות חנוכה, וכשרצה להבעיר את הפתילות, **לא דלקו**. ניסה פעמים אחדות אך הדבר לא עלה בידו. ניסו גם בניו להדליק את החנוכייה ולא הצליחו. עננה כיסתה את פניו.

למחרת מיהר לביתו של סעדיה, רב העיר, וסיפר לו את אשר אירע לו ולחנוכייה שלא דלקה. הרב, שלא האמין למשמע אוזניו, הלך עם העשיר לביתו, ניסה להדליק את החנוכייה ולא הצליח. החנוכייה לא דלקה. שאל הרב את העשיר: "ממי קנית את החנוכייה? האם לחש מישהו איזה לחש או כישוף בזמן הקנייה?"

ענה העשיר: "לפני הקנייה אמר לי רבי אברהם בן עזרא משהו שלא הבינותי." **שלח הרב להביא את ראב"ע**, ויחד הלכו לבית העשיר. ניסה ראב"ע להדליק את החנוכייה ונכשל. אמר ראב"ע: "כנראה שתפילתי נתקבלה. מאחר שהייתי אצל הצורף כשהזמין את החנוכייה וידעתי כי העשיר לא פרע את חובותיו, התפללתי שהמלאך של מחבוב מצווה ילחם בו. מאחר שתפילתי נתקבלה, הוא חייב לקיים את מצוות התורה ולפרוע כל חובותיו."

העשיר הוכרח לסכם את חובותיו, קרא לבעלי החוב ופרע את חובו במלואו. אז חזר והדליק את החנוכייה ברוב שמחה ופאר.

[<http://www.couscous.co.il/tarboot/default.asp?id=12&mnu=12>]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי

כניסת השבת	(ב"ש): 16 ³⁷	(י-ם): 16 ²²	(ת"א): 16 ³⁶	(חיפה): 16 ²⁶
צאת השבת	(ב"ש): 17 ³⁶	(י-ם): 17 ³⁶	(ת"א): 17 ³⁸	(חיפה): 17 ³⁶

יום נעים ושבט שלום!

פרשת השבוע: **"בא"** [שמות י' 1 – י"ג 16]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', ג' בשבט תשס"ה (13 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי

כניסת השבת (ב"ש): 16³⁷ (י-ם): 16²² (ת"א): 16³⁶ (חיפה): 16²⁶

צאת השבת (ב"ש): 17³⁶ (י-ם): 17³⁶ (ת"א): 17³⁸ (חיפה): 17³⁶

יום נעים ושבט שלום!

פרשת השבוע: "בא" [שמות י' 1 – י"ג 16]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.